

Vargha Mihály

A SZÉKELY NEMZETI MÚZEUM IGAZGATÓI JELENTÉSE 2006–2007

Tisztelettel köszöntjük a Székely Nemzeti Múzeum megújult nevű, arculatú és szerkezetű évkönyve, az *Acta Siculica* olvasóit!

A megfiatalított szerkesztői csapattal létrehozott kiadványban újdonságnak számít az intézményvezető éves beszámolója, amelyben megkíséreljük röviden tájékoztatni a Tisztelt Olvasót arról a sokrétű és szerteágazó tevékenységről, amely múzeumunkban zajlott az elmúlt bő egy évben.

1. Adottságok. A Székely Nemzeti Múzeum a legnagyobb határon túli magyar közgyűjtemény. A regionális besorolású intézmény fenntartója Kovászna Megye Tanácsa. Jelenleg természetrajz, régészet–történelem, könyvtár, néprajz és képzőművészeti (képtár) osztállyal működik, valamint csernátoni, kézdivásárhelyi, zabolai és – 2006 őszétől – baróti külső egységekkel. Alkalmazottainak száma 67, melyből 38 múzeumi szakember. Évi költségvetése 1 300 000 lej, amelyet pályázatok útján, támogatók bevonásával igyekszünk pótolni. Ezt a forrásszerző munkát segíti az 1990-es években bejegyzett alapítványunk. A múzeumot évente több mint 30 000 látogató keresi fel.

2. Tervek és megvalósítások. A 2006. nyár derekán lezajlott igazgatóváltás után mindannyiunk számára világgossá vált, hogy a felgyűlt problémahalmazt csak összefogással, csapatmunkával tudjuk orvosolni, megoldani. Meg kell találnunk az utat, amelyen az egyéni szakmai és a csoportérdekek összhangba kerülnek az intézményivel, hogy ennek a jelentős múzeumnak ne csak szép múltja, hanem vállalható jelene és reményteli jövője is legyen. Megjelöltük a legsürgetőbb feladatokat az *infrastruktúra-fejlesztés*, az *állagmegőrzés-nyilvántartás*, a *gyűjteménygyarapítás*, a *kiállításrendezés* és *közönségszolgálat* terén, valamint a *kiadványaink megjelentetését* illetően.

2.1. Infrastruktúra-fejlesztés, korszerűsítés. 2006 őszén mindenekelőtt a főépületet kellett elsősegélyben részesíteni, hiszen tetőborítása több négyzetméteren hiányzott. Azt ki kellett egészíteni, javítani, pótolni még a tél beállta előtt. Megszabadítottuk a helytelenül raktárnak használt padlásteret a közel 30 tonna ócskavastól és tűzveszélyes anyagtól, és lomtalanítottuk az alagsorban és a műhelyekben is. A bejárati gyalogkapu épített lábuzatát le kellett bontanunk, mert a kapulábak az évek folyamán derékban megtörttek, a fából faragott rész kikorhadt. Mindezt csernátoni kollégáink segítségével szépen helyreállítottuk. A múzeum műanyag cégéret is kicseréltük külön magyar és román nyelvű öntött bronz felírra. Ugyancsak a Haszmann-testvérek segítettek stílusossá és praktikkussá alakítani hirdetőtáblánkat.

Az elvadult növényzetű múzeumkertben szakértő segítségével kijelöltük a beteg, lábon kiszáradt fákat, és ütemtervet készítve kitermeltük az első rend – épületre és emberre veszélyes – fatörzset. Az évfordulós ünnepség tiszteletére a pottyandi tájházhoz vezető ösvényt patakköves járdává építettük ki, és helyreállítottuk az erősen foghíjas, korhadtt fakerítést is. A földszintes múzeumőri lakásban korszerűsítettük és működésbe helyeztük a mosdót. Megoldottuk a főépület éjszakai kivilágítását, a díszes főbejáratot felszabadítottuk a keresztülkaszul húzódozó vezetékektől. A fenntartó Megyei Tanácstól pályázott költségvetés-kiegészítésből videokamerás biztonsági berendezés közbeszerzését indítottuk el.

2.2. Állagmegőrzés-nyilvántartás. Intézményünk két kiemelten nagy gondja a szakleltárak korszerűtlensége és az infrastruktúra (épületeink, raktáraink, kiállítótereink, irodáink, mellékhelyiségeink) elhanyagoltsága. Az elkövetkező öt évben a szakleltárak, valamint az infrastruktúrával kapcsolatos gondok orvoslása abszolút prioritás a múzeum életében.

Felsorolunk néhány problémakört, ahol sikerült előrelépni: felújítottuk a számítógép-állományt – vásároltunk egy tucat új számítógépet, beszereztük a nyilvántartáshoz a DOCPAT programot, ennek működtetéséhez megvásároltunk nyolc darab Ms Office Pro programcsomagot, és installáltuk azon kollégák gépére, akiket a leltár digitális feldolgozására kijelöltünk, úgy, hogy minden osztály, egység lefedettsége teljes legyen.

A régészeti osztályon (múzeumi szinten itt voltak a leg súlyosabb gondok) a raktárakat teljesen felújítottuk: műemlékvédő szakember bevonásával a padló betonrétegét a falak mentén feltörve biztosítottuk annak szellőzését, a régi, málladozó vakolatot eltávolítottuk, elvégeztük az újravakolást, a teljes falfelület

alapos kimeszelését, az asztalosmunka újrafestését, a kikorhadt ajtó és küszöb kijavítását, jóformán teljesen önerőből. Szintén a régészeti osztály számára (a főraktár és a folyosó felületére) beszereztünk korszerű, az előírásoknak megfelelő fém polcrendszert 55 000 lej értékben. Az új polcokra a városunkban működő kartongyártól (kedvezményesen) 10 000 szabvány kartondobozt vásároltunk.

A néprajzi osztály számára kollégáink kiürítették a II. emeleti, felvonó melletti helyiséget, kimeszelték, közbeszerzés alatt áll a régészetihez hasonló polcrendszer, amely a pincebeli déli raktárat (faraktár) tehermentesíti.

Beindult a rendkívüli értékű műtárgyak felértékelése, a szakértői munka elvégzéséhez elengedhetetlen képesítést, *szakértői* státust szerzett az elmúlt évben egy-egy emberünk a természetrajz, néprajz, képzőművészet kategóriákban, így valamennyi szakterületen *saját* emberünk dolgozhat (a történelem–régészet területhez korábban is volt szakértőnk, a régi könyvhöz pedig közelebről lesz). A DOCPAT rendszer optimális kezelését elsajátítandó, két szakemberünk vett részt tanfolyamon Bukarestben. Valamennyi külső egységünkön és belső osztályunkon folyamatos a szakleltár készítése és a digitális feldolgozás.

2.3. Gyűjteménygyarapítás. Néprajzi osztályunk leltárába gyűjtés révén Erdőfüle, Papolc, Bölön temetőiből 50 kopjafa került be Demeter Lajos helytörténész segítségével, Erősdről textíliákból és viseletdarabokból álló gyűjtemény megvásárlására került sor, adomány útján bekerült egy kalotaszentkirályi bútoreggyüttes, és folyamatban van egy 50 darabból álló csikdánfalvi magángyűjtemény megszerzése.

A képtári törzanyagunk vásárlás útján gyarapodott, a nagybányai Kováts Ferenc (1911–1985) nagyméretű festménye, a *Bivalyas tájkép* által.

A csernátoni Haszmann Pál Múzeum 119 darab technikátörténeti és néprajzi tárgyat szerzett meg, baróti egységünk pedig az erdőfülei és felsőrákosi ásatások leletanyagával mondhatja gazdagabbnak magát.

A zabolai Csángó Néprajzi Múzeum a gyűjteményét vásárlás által értékes, az 1950-es évekből származó darabokkal gyarapította: Pusztináról teljes menyasszonyi viseletet és szöttesekből álló hozományt, Lujzikalagorból és Bogdánfalváról menyasszonyi és vőlegényi, illetve hétköznapi férfi és női viseleteket szerzett be.

2.4. Kiállításaink és rendezvényeink. A múzeum eddigi arculatához viszonyítva két, gyökeresen új szemléletű és kivitelezésű állandó kiállításunk nyílt: 2006 októberében a *Délkelet-Erdély régészeti emlékei* alapkiállítás (kurátorok: Bordi Zsigmond Lóránd, Méder Lóránt-László, Sztáncsuj Sándor József; restaurátor: Szeles József), 2007. június 1-én pedig a *Pogányt vittünk, keresztényt hoztunk – gyermekvilág Székelyföldön*, amely Szőcsné Gazda Enikő muzeológus és Damokos Csaba belsőépítész-designer munkáját dicséri.

a. A székházban rendezett időszakos kiállításaink közül kiemelkednek:

- *Komárom egykor és ma* – a révkomáromi Magyar Kultúra és Duna Menté Múzeuma fényképanyaga

- *Hozta a húsvéti nyúl?* – húsvéti képeslapok, kurátor: Barabás Hajnalka

- *Erdélyország térképeken* – kiállítás és kerekasztal. Tamás Sándor kézdivásárhelyi térképgyűjtő anyaga

- *Népi fürdők és kastélykertek – erdélyi tájtörténeti emlékek* – a budapesti Corvinus Egyetem tájépítészeti karának kiállítása

- *Restaurált fegyverek* – a Csíki Székely Múzeum vendégkiállítása.

Rendezvényeink között előkelő helyet foglalnak el a tematikus családi programok (pl. *Szerelmi ajándékozás a népi kultúrában*, *Gomba-nap*, *Múzeumok Éjszakája*), az ismeretterjesztő előadások (pl. Jakobovits Miklós, Bartha Katalin Ágnes, Demeter Lajos) és a múzeumpedagógiai foglalkozások (pl. *Kicsiben a világ*); a rendezvénycsoport kurátora Demeter Éva.

Évfordulós rendezvényünk: *A 70 éve felavatott pottyandi tájház* – menasági folklórműsor és tudományos előadás (ötletgazda és szervező: Szőcsné Gazda Enikő).

b. A **Gyárfás Jenő Képtárban** (kurátor: Jánó Mihály) elsöprő közönségikert aratott a *(M)érték* című, a világhírű magyar fotográfusok életműveit ismertető kiállítás, ahol a kecskeméti Fotográfiai Múzeum anyagát mutattuk be a Magyar Művelődési Központ anyagi támogatásával, valamint a *Palettafestmények*, amelyet a veszprémi Laczkó Dezső Múzeummal közösen szerveztünk.

c. Kézdivásárhelyen a **Céhtörténeti Múzeum** (intézményvezető: Dimény Attila) is jó évet zárt, tucatnyi kiállítása közül kiemeljük az *Ünnepi Tárlatot*, ahol helyi, megyeszékhelyi és brassói képzőművészek szerepeltek műveikkel, a Kosztándi B. Katalin egyéni tárlatát és az *Incitato* bálványosi művésztaбор zárókiállítását.

d. A csernátoni **Haszmann Pál Múzeum** (intézményvezető: Haszmann Pál Péter) hagyományörző alkotótaboraival tűnt ki, és az '56-os hős, Dr. Rákossy Árpád tiszteletére rendezett tárlatával.

e. A baróti **Erdővidék Múzeuma**, amelynek hivatalos avatójára 2006 októberében került sor, Demeter László történész vezetésével önképzőkört indított, megszervezte az *Erdővidék nagyjai* című kiállítást és a baróti származású Gyulai Líviusz önálló tárlatát.

f. Az akkreditáció előtt álló zabolai **Csángó Néprajzi Múzeumban** (muzeológus: Peti Botond) a jól haladó leltározási és szakmai munka mellett kiemeljük a BBTE néprajzos egyetemistáinak szervezett egyhetes nyári muzeológiai szakgyakorlatot, ennek keretében a *IV. Fiatal néprajzkutatók konferenciáját*, valamint egy Orbai-szék tematikájú tudományos konferenciát.

2.5. Kiadványaink. Az új lehetőségekkel élve 2006 őszén megkezdődött a MTA égisze alatt működő sepsiszentgyörgyi Délkeleti Intézet tudományos műhely programjainak integrálása. Az *Acta (Siculica) 2006* évkönyv már SzNM–DKI-program eredményeként születhetett meg.

Napvilágot látott a veszprémi testvérmúzeumunkkal közösen kiadott *Népi vallásosság a Kárpát-medencében* 7. konferenciakötet (szerkesztők: S. Lackovits Emőke és Szöcsné Gazda Enikő), továbbá megjelentettünk egy képzőművészeti monográfiát *Gyárfás Jenő (1857–1925)* címmel. A festőművész életét és munkásságát bemutató, 40 színes reprodukcióval tűzdelt könyv a Győrben élő, de erdélyi származású Almási Tibor munkája. A *Múzeumi Füzetek* sorozatunk is gazdagodott, Demeter Éva néprajzos *A ház címere – háztetődíszek* című munkájával.

Új arculatú, hivatalos honlapunk indult (*www.sznm.ro*), amely a kezdeti szerkesztési botladozásokat és funkciózavarokat leküzdve friss és eleven tájékoztatást nyújt az érdeklődőknek törekvéseinkről, megvalósításainkról.

Acta Siculica 2007 évkönyvünk, melyet a Tisztelt Olvasó a kezében tart, a múzeum munkatársainak és az intézményünkkel kapcsolatban álló szakembereknek mindenekelőtt a Székelyföldre irányuló kutatásaiból közöl tanulmányokat, dolgozatokat, forrásszövegeket. Kívánjuk, hogy az itt közzétett *siculicák*, múzeumunk célkitűzéseivel összhangban, közösségünk alaposabb megismerését szolgálják!

Raportul directorial al Muzeului Național Secuiesc 2006–2007

1. Resurse. Muzeul Național Secuiesc este un muzeu de interes regional, finanțat de Consiliul Județean Covasna. Actualmente cuprinde secții interne de științele naturii, arheologie-istorie, bibliotecă, etnografie și arte plastice (galerie de artă), respectiv secțiile externe din Cernat, Târgu Secuiesc, Zăbala și – din toamna anului 2006 – Baraolt. Numărul total al angajaților este de 67, din care 38 de specialiști. Bugetul nostru anual este de 1.300.000 lei, pe lângă care ne străduim să obținem și alte surse financiare cu ajutorul sponsorilor și al granturilor. În această activitate de obținere de fonduri ne ajută și Fundația Muzeul Național Secuiesc fondată în anii 1990. Numărul vizitatorilor depășește 30.000 anual.

2. Proiecte și realizări. După schimbarea intervenită în conducerea instituției în vara anului 2006 ne-a fost clar că problemele acumulate se vor rezolva numai prin cooperare și muncă de echipă. Trebuie să găsim calea spre un consens între interesele profesionale personale și de grup, respectiv interesele generale ale instituției, pentru ca acest muzeu important să se poată mândri nu numai cu un trecut frumos, ci și cu un prezent respectabil și un viitor plin de speranțe. Am precizat sarcinile cele mai urgente în următoarele domenii: dezvoltarea infrastructurii, conservare-evidență, îmbogățirea colecțiilor, organizare de expoziții și relațiile cu publicul.

2.1. Dezvoltarea infrastructurii – modernizare. În toamna anului 2006 era nevoie înainte de toate de reparația urgentă a clădirii principale, al cărei acoperiș s-a deteriorat pe suprafețe considerabile. Acest lucru necesita intervenție înaintea iernii. Podul clădirii, folosit în mod necorespunzător, pentru depozitare, a fost degajat de cele aproape 30 de tone de fier vechi și material inflamabil, totodată am făcut curățenie în subsol și în ateliere. Stâlpu de zidărie al porții de acces trebuia demontat și reconstruit din fundație, pentru că s-a fisurat la mijloc. Partea de lemn, putrezită, a fost înlocuită la rândul ei cu ajutorul colegilor de la Cernat. Firma din plastic a fost schimbată cu plăci de bronz inscripționate în limbile română și maghiară. Frații Haszmann ne-au ajutat și în recondiționarea și înfrumusețarea panoului de afișaj. În parcul din jurul muzeului, cu o vegetație neîngrijită, am desemnat copacii bolnavi sau uscați și, elaborând un plan de acțiune cu ajutorul unui specialist, într-o primă etapă am eliminat copacii, care prezentau pericol pentru clădiri și oameni. Expoziția noastră etnografică în aer liber a fost deschis acum 70 de ani. În cinstea aniversării acestui eveniment am amenajat o potecă până la casa țărănească din Potiond și am renovat gardul său aflat într-o stare precară. În clădirea compartimentului administrativ am modernizat blocul sanitar. Am rezolvat problema iluminării nocturne a clădirii principale și am eliberat portalul de cablurile instalate haotic. De asemenea, din bugetul suplimentar obținut din partea Consiliul Județean am început achiziționarea sistemului de securitate cu camere video.

2.2. Conservare – evidență. Cele două probleme majore ale colecțiilor și instituției noastre rămân evidența de bază depășită și deficiențele infrastructurii (condițiile din clădiri, depozite, spațiile de expoziție, birouri, blocuri sanitare). În următorii cinci ani refacerea evidenței de bază și rezolvarea problemelor legate de infrastructură va constitui o prioritate absolută în viața muzeului.

Iată câteva domenii unde am reușit să facem progrese:

Am modernizat rețeaua de calculatoare și periferiile achiziționând și versiunea actualizată a programului DOCPAT, respectiv 8 pachete de Ms Office Pro necesare pentru punerea în funcțiune a programului de evidență. Programele au fost instalate pe calculatoarele colegilor desemnați pentru prelucrarea digitală a evidenței, în așa fel încât toate secțiile să fie acoperite.

La secția de arheologie (aici am avut cele mai mari neajunsuri) am renovat toate depozitele. Bucurându-ne de sprijinul unui specialist în protecția monumentelor arhitecturale, am spart placa de beton a pardoselii de-a lungul pereților pentru a asigura aerisirea acestora din urmă, am înlăturat tencuiala deteriorată, am făcut tencuială nouă, am văruiat pereții, am revopsit tâmplăria, am efectuat schimbarea ușilor și pragurilor putrezite, bazându-ne pe resurse proprii. Am achiziționat un sistem modern de rafturi metalice pentru depozitul principal de arheologie și pentru culoarul învecinat, în valoare de 55.000 lei. De asemenea, am cumpărat 10.000 de cutii de carton la preț redus de la fabrica de carton din oraș.

Pentru secția de etnografie a fost degajată și văruiată încăperea de la etajul II de lângă ascensor și este în curs achiziționarea unui sistem similar de rafturi pentru ameliorarea aglomerației din depozitul de la subsol (depozitul pentru obiectele din lemn).

Am demarat clasarea obiectelor de valoare patrimonială deținute; câte un coleg de la secțiile de etnografie, arte plastice și științele naturii a obținut statutul de expert, în consecință faza de expertiză va putea fi efectuată de către specialiști proprii (pentru istorie și arheologie am avut expert și până acum, iar pentru cartea veche problema este în curs de rezolvare). Doi colegi au urmat cursuri de calificare în București pentru însușirea modului de utilizare a programului DOCPAT. Revizuirea evidenței de bază și prelucrarea digitală a acesteia este în curs de executare la toate secțiile interne și externe.

2.3. Îmbogățirea colecțiilor. Colecția secției de etnografie s-a îmbogățit cu 50 de stâlpi funerari sculptați, proveniți din cimitirele localităților Filia, Păpăuți și Belin, cu ajutorul istoricului Lajos Demeter, iar din Ariușd am cumpărat o colecție compusă din materiale textile și veșminte. Am primit în donație un ansamblu de mobilă din Sâncraiu și este în curs achiziționarea unei colecții particulare cuprinzând 50 de obiecte din Dănești.

Colecția de arte plastice s-a îmbogățit cu tabloul de mari dimensiuni al pictorului băimărean Ferenc Kováts (1911–1985), intitulat *Peisaj cu bivoli*.

Muzeul „Haszmann Pál” din Cernat a achiziționat 119 de obiecte de semnificație etnografică și istorică, iar Muzeul Depresiunii Baraolt și-a sporit colecția cu obiectele descoperite în cursul săpăturilor de lângă Racoșul de Sus.

Muzeul Etnografic Ceangăiesc din Zăbala a achiziționat prin cumpărare piese valoroase din anii 1950: un costum complet de mireasă și o zestre compusă din textile din Pustiana, costum de mire și mireasă, respectiv port cotidian femeiesc și bărbătesc din Luizi-Călugăra și Bogdănești.

2.4. Expoziții și evenimente culturale. Față de aspectul obișnuit de până acum al muzeului am deschis două expoziții permanente cu concepția și reprezentarea radical diferită de cele vechi: expoziția intitulată *Vestigii arheologice din sud-estul Transilvaniei* în octombrie 2006 (realizatori: Zsigmond Lóránd Bordi, Lóránt-László Méder, Sándor József Sztáncsuj; restaurator: József Szeles) și expoziția etnografică *Te-am dus păgân, te-am adus creștin – copilăria în zona Secuimii*, realizată de Enikő Szöcsné Gazda, muzeolog și Csaba Damokos, designer.

a. Printre expozițiile temporare organizate în clădirea principală sunt de remarcat:

- *Komarno ieri și azi* – Colecția de fotografii a Muzeului Culturii Maghiare și al Dunării

- *Adus de către iepuraș?* – cărți poștale de Paști, realizator: Hajnalka Barabás

- *Transilvania pe hărți* – expoziție și conferință la masă rotundă (colecția colecționarului de hărți Sándor Tamás din Târgu Secuiesc)

- *Băi populare și grădinile castelelor – monumente de istorie peisagistică* – expoziția Facultății de Peisagistică a Universității Corvinus, Budapesta

- *Arme vechi restaurate* – din colecția Muzeului Secuiesc al Ciucului

În ceea ce privește evenimentele organizate de către muzeu, un loc important le revine programelor tematice oferite familiilor (*Cadouri de dragoste în cultura populară, Ziua ciupercilor, Noaptea muzeelor*), expunerilor științifice și de popularizare (Miklós Jakobovits, Katalin Ágnes Bartha, Lajos Demeter) și programelor de pedagogie muzeală (*Lumea în mic*); responsabil de aceste manifestări fiind Éva Demeter.

Aniversări: 70 de ani de la inaugurarea casei țărănești din Potiond – spectacol folcloric prezentat de grupul din Armășeni și prelegeri științifice (organizator: Enikő Szócsné Gazda).

b. Un succes extraordinar a avut expoziția intitulată (*M)érték* (responsabil: Mihály Jánó), care a prezentat opera unor artiști fotografi maghiari de renume mondială la **Galeria de Artă „Gyárfás Jenő”**, unde a fost expusă colecția Muzeului Fotografiei din Kecskemét, cu sprijinul financiar al Centrului Cultural Maghiar, precum și expoziția *Palettafestmények (Picturi pe palete)*, realizată în colaborare cu Muzeul „Laczkó Dezső” din Veszprém.

c. **Muzeul Breslelor din Târgu Secuiesc** (șef de secție: Attila Dimény) a terminat un an cu rezultate bune. Printre numeroasele sale expoziții remarcăm *Expoziția Festivă* unde și-au prezentat lucrările artiști locali, cât și artiști din Sfântu Gheorghe și Brașov, expoziția individuală a artistei B. Katalin Kosztándi și expoziția taberei de creație artistică *Incitato* de la Bálványos.

d. **Muzeul „Haszmann Pál” din Cernat** (șef de secție: Pál Péter Haszmann) s-a evidențiat prin taberele de artă populară și cu expoziția organizată în cinstea eroului din 1956, Dr. Árpád Rákossy.

e. **Muzeul Depresiunii Baraolt**, care a fost inaugurat oficial în octombrie 2006, a organizat un cerc științific, a realizat expoziția *Oameni de seamă din Depresiunea Baraolt*, cât și expoziția individuală a artistului Líviusz Gyulai.

f. La **Muzeul Etnografic Ceangăiesc din Zăbala**, aflat în pragul acreditării, este de remarcat pe lângă munca susținută de inventariere și clasare activitatea de practică muzeologică a studenților de la Universitatea Babeș–Bolyai din Cluj și în cadrul acesteia *Conferința tinerilor cercetători etnografi*, respectiv o conferință pe tema Scaunul Orbai (zona Covasnei).

2.5. Publicațiile noastre. Profitând de noile posibilități, din toamna anului 2006 am început integrarea programelor Institutului de Sud-Est (ISE), care își desfășoară activitatea sub egida MTA (Academia Maghiară de Științe). Anuarul *Acta (Siculica)* din 2006 a apărut deja ca rezultat al unui program comun MNS–ISE.

A ieșit de sub tipar volumul cu prelegerile rostite la a șaptea conferință de *Religie populară în Bazinul Carpatic* (redactori: Emőke S. Lackovits și Enikő Szócsné Gazda), precum și o monografie a pictorului Jenő Gyárfás (1857–1925). Semnată de Tibor Almási, autor din Ungaria, de origine ardeleană, cartea prezintă viața și opera artistului Jenő Gyárfás, fiind ilustrată cu 40 de reproduceri color.

Seria *Caietelor Muzeale* a devenit mai bogată cu studiul etnografic al lui Éva Demeter, având titlul: *Blazonul casei – bolduri de acoperiș*.

Am reinnoit site-ul oficial de internet al muzeului (www.sznm.ro) și – depășind greutățile și problemele de la început – acesta oferă informații la zi despre năzuințele și realizările noastre.

Activity Report of Székely National Museum for 2006–2007

(Abstract)

Having a rich heritage of more than 130 years old, Székely National Museum owns in present internal sections in Sepsiszentgyörgy/Sf. Gheorghe (sections of natural history, archaeology-history, library, ethnography, fine arts – the latter, “Gyárfás Jenő” Art Gallery is located in a separate building), and external sections (Museum of Guilds in Kézdivásárhely/Tg. Secuiesc, “Haszmann Pál” Museum in Csernáton/Cernat, Csángó Ethnographical Museum in Zabola/Zăbala, the Museum of Erdővidék/Bazinului Baraolt). Financed by the County Council of Covasna, the museum is in the ranks of cultural institutions with regional interest. Its base and temporary exhibitions are visited by more than thirty thousand tourists and natives a year. The annual *Acta Siculica* represents an important forum of the regional scientific life with reference to the region. The cultural offer has been enriched recently by pedagogical activities concerning museum.